

## Posudek diplomové práce

Jana Tiková

### **Nová právní úprava prospektu cenných papírů, její přínos a význam pro fungování kapitálového trhu**

Rozsah diplomové práce Jany Tikové je standardní (58 rukopisných stran, které překračují rozsah normostrany).

Jana zvolila dosti aktuální téma. Problematika prospektu cenných papírů sice není nová, její právní úprava nicméně prošla v roce 2006 zásadní proměnou. Předmětem práce je přitom z velké části právě analýza této nové právní úpravy.

Náročnost zvoleného tématu lze mít za poměrně vysokou. Prameny k němu byly vždy omezené, což platí dvojnásob vzhledem k novelizované právní úpravě. Jana musela vycházet především z vlastních poznatků a úvah. V kvalitě práce se to částečně odrazilo, když práci přece jen chybí hlubší teoretické zázemí, zejména pokud jde o systémové souvislosti civilněprávní (viz níže).

Práce podává přehledný, uspořádaný a logicky dobře strukturovaný přehled základních otázek, které se týkají prospektu cenného papíru a situací, za nichž musí být sestavován, a ke kterým se váže platná právní úprava. V tomto ohledu práce naplnila cíl, který byl Janě stanoven, resp. jejíž si Jana sama vytkla v úvodu díla, a je zřejmé, že to je výsledek Janiny samostatné práce. Práce dokládá, že Jana pronikla do problematiky, o níž pojednává, dobře se v ní zorientovala a porozuměla jejímu systému, významu, původu i praktickým dopadům. Informace, jež v práci podává, jsou přesné a výstižné. Věcná pochybení jsem nezaznamenal.

Určitým nedostatkem práce je její značná popisnost a povrchnost. Předložené dílo je především stručným seznámením s právní úpravou prospektu. Nezasvěcenému čtenáři poskytne základní přehled. Z právního hlediska ale postrádám hlubší zasazení pojednávaných otázek do širšího civilněprávního kontextu, resp. do systému smluvního práva, obecného i zvláštního. Jednotlivě pasáže práce jako by vždy skončily v okamžiku, ve kterém by čtenář logicky očekával, že problematika bude hlouběji rozvedena a že teprve začne právní analýza hodná seriózní odborné práce.

Jana např. ocitovala definici veřejné nabídky a povzdechla si nad tím, že ani ona nestačí k plné harmonizaci národních úprav. Tím však pojednání o této záležitosti končí. Jana ani blíže nerozvádí, v jakém smyslu přetrvává nejednotný náhled na otázku, kdy má a kdy naopak nemusí být zpracováván prospekt, ani se nezamýšlí nad případnými aplikačními nesnáze definice převzaté do českého práva. Přitom právě problém vymezení pojmu veřejné nabídky je v zahraničí hojně diskutován a generuje řadu praktických výkladových úskalí. K této otázce se také váží mnohé prameny, z nichž některé jsou dostupné též z prostředí českého práva.

Obdobným zklamáním je část věnovaná dopadům nesprávně zpracovaného prospektu. Rovněž tato otázka poutá v zahraničních pramenech značnou pozornost a skýtá prostor pro bezpočet úvah. Několik stručných vět, kterých této problematice věnuje Jana ve své práci, lze mít za naprosto neadekvátní.

Jana si nevšímá ani problematických vazeb na jiné právní předpisy, než je zákon o podnikání na kapitálovém trhu. Vážně výkladově nesnáze kupř. v tuzemském právu vyvolává problém, jakým způsobem na prospekt pamatují ustanovení obchodního zákoníku. Ani poslední novelizace k 1. červenci 2008 na tom bohužel mnoho nezměnila. V práci o tom chybí jakákoliv zmínka.

Úroveň práce na poli civilistickém je tak poměrně nízká, což je výsledek trochu zarážející, když právní úprava povinnosti sestavit a uveřejnit prospekt je do značné míry právní úpravou informační povinnosti jedné ze stran (potenciálního) závazkového vztahu ve fázi předmluvní (culpa in contrahendo).

Popisná metoda zpracování tématu také potlačila pokusy o být jen identifikací, tím méně vyřešení nějakého aktuálního odborného problému. Práce navozuje dojem, že analyzovaná právní úprava negeneruje žádné významnější výkladové nejasnosti a že není a nebude předmětem sporů či aplikačních nesnází. Obávám se, že pravý stav věci tak ideální není. Přitom právě schopnost poukazovat na podobná úskalí, překládat, popř. předvídat názorové rozpory, právně je analyzovat, zaujímat k nim stanovisko a za pomoci právní argumentace navrhnout případná řešení by měla být diplomovou prací testována. Na předloženém díle úsudek o tom, jaké jsou Janiny schopnosti v nastíněném směru, učinit nelze. Rovněž v tomto smyslu je tedy pro mě výsledek Janina snažení zklamáním.

Formální úroveň práce je naproti tomu slušná. Její grafická úprava odpovídá požadovanému standardu, práce s poznámkovým aparátem rovněž vyhovuje. Také jazyková i stylistická stránka díla je dobrá, chyby se prakticky nevyskytují.

Navzdory uvedeným výhradám hodnotím Janinu práci jako způsobilou obhajoby a obhajitelnou. Předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře, i když konečný výsledek ponechávám závislý na průběhu této obhajoby. V jejím rámci očekávám přece jen větší důraz na některé z nastíněných obecně civilistických souvislostí.

V Praze dne 23. ledna 2009

JUDr. Petr Čech, A.L.M.